

HØJESTERETS DOM

afsagt fredag den 14. marts 2025

Sag 73/2024

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Mikael Skjødt, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Holbæk den 11. maj 2023 (60-276/2023) og af Østre Landsrets 25. afdeling den 27. maj 2024 (S-1432-23).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Michael Rekling, Oliver Talevski, Kurt Rasmussen, Jens Kruse Mikkelsen og Mohammad Ahsan.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse i sagens forhold 1-3, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse.

Anbringender

T har til støtte for påstanden om frifindelse anført navnlig, at det ikke kan lægges til grund, at personer med tilknytning til Feuerkrieg Division som led i sammenslutningens virksomhed har begået eller havde til hensigt at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a. Det indebærer, at det ikke kan lægges til grund, at Feuerkrieg Division er en terrorsammenslutning i straffelovens forstand.

Anklagemyndigheden har forsøgt at løfte sin bevisbyrde for, at Feuerkrieg Division er en terrrorsammenslutning med andenhåndsviden. Det er således ikke tilstrækkeligt at fremlægge en erklæring fra Center for Terroranalyse, afhøre en medarbejder fra samme enhed og en medarbejder fra Europol uden at fremlægge råmaterialet.

Hertil kommer, at erklæringen fra Center for Terroranalyse, der indeholder en summarisk gengivelse af en række udenlandske domme om Feuerkrieg Division, alene er baseret på udenlandske mediers omtale af dommene. Hvis dommene skal tillægges nogen bevismæssig vægt ved vurderingen af, om Feuerkrieg Division er en terrrorsammenslutning, skal de fremlægges og dokumenteres for de danske domstole, hvilket ikke er sket.

Sagens oplysninger tyder mest på, at Feuerkrieg Division var et afgrænset og lukket fællesskab på internettet mellem ganske få unge mennesker uden reel forbindelse til den virkelige verden.

Til støtte for påstanden om formildelse har T anført navnlig, at landsretten ikke har taget tilstrækkeligt hensyn til, *at* han i gerningsperioden var 15 år gammel, *at* der ikke er udført terrorhandlinger, *at* der ikke er forvoldt nogen skade, og *at* han lider af Aspergers syndrom. Det skal ved strafudmålingen også indgå som en formildende omstændighed, at han har været frihedsberøvet siden den 7. april 2022, hvor han var 15½ år gammel.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at de anbringender, som Ts frifindelsespåstand støttes på, reelt angår rigtigheden af landsrettens bevisbedømmelse, hvilket er undtaget fra Højesterets prøvelsesadgang.

På baggrund af landsrettens bevisresultat må Feuerkrieg Division anses som en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger, og T må anses for at have haft forsæt til at lade sig hverve hertil (forhold 1), at hverve en anden person hertil (forhold 2) og at fremme terrrorsammenslutningens virksomhed (forhold 3).

Det fremgår af Center for Terroranalysens erklæringer og af Europols rapport om Siegekulturen, at højreekstremisme i dag ofte er kendetegnet ved onlinebaserede strukturer og be-

nyttelsen af såkaldte one-man-armies, der ved en flerhed af terroranslag til sidst skal medføre et samfundskollaps.

Feuerkrieg Division har alle væsentlige kendetegn for at være en terrorsammenslutning, herunder et navn, et logo, en skriftligt formuleret ideologi, formål og handlingsplan, en ledelse og en optagelsesprocedure.

Landsretten har ikke anvendt straffelovens § 114 c, stk. 1 og 3, samt § 114 e, 1. pkt., urigtigt, idet det af forarbejderne til § 114 c, stk. 3, fremgår, at bestemmelsen angår tilfælde, hvor en person har forsæt til at begå en ikke konkretiseret terrorhandling, og den omfatter også medvirken til, at andre vil begå en sådan handling, jf. straffelovens § 23. Endvidere fremgår det af forarbejderne til § 114 e, at bestemmelsen omfatter enhver form for støtte til terrororganisationer, selv om støtten ikke kan henføres til konkrete terrorhandlinger.

For så vidt angår straffens udmåling har anklagemyndigheden anført navnlig, at straffen efter straffelovens § 88, stk. 1, 1. pkt., skal udmåles inden for strafferammen på 12 år i straffelovens § 114 c, stk. 1.

Ved straffens udmåling skal der lægges vægt på den strafskærpelse, der blev gennemført ved lov nr. 883 af 16. juni 2020, hvor straffene for overtrædelse af straffelovens terrorbestemmelser blev forhøjet med omkring det halve i forhold til den straf, der hidtil var fastsat eller ville være blevet fastsat af domstolene.

Efter strafskærpelsen vil straffen for de pådømte forhold for en gerningsperson over 18 år ved modereret kumulation skulle fastsættes i niveauet 9-10 års fængsel. I formildende retning skal der lægges vægt på, at T var 15 år i gerningsperioden, jf. straffelovens § 82, stk. 1, nr. 1. I skærpende retning skal der lægges vægt på bl.a., at han tiltog sig en ledende rolle i Feuerkrieg Division, og at han forsøgte at hverve en anden person, der var under 18 år. Straffen kan derfor passende fastsættes i niveauet 7 år og 6 måneder til 8 års fængsel.

Da Ts handlinger i den konkrete sag i høj grad er udtryk for radikaliseringsbetingelserne for at meddele ham et kontaktforbud opfyldt, jf. straffelovens § 79 b. Kontaktforbuddet bør i lyset af den ”trappestigemodel”, der følger af forarbejderne til § 79 b, fastsættes til 8 år.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstillinger

T er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, ved i perioden fra december 2021 til den 7. april 2022 at have ladet sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a, idet han lod sig hverve til terrorsammenslutningen Feuerkrieg Division (FKD) (forhold 1).

Endvidere er han fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 1, jf. § 21, ved i perioden fra december 2021 til den 1. marts 2022 at have forsøgt at hverve sin jævnaldrende klassekammerat A til FKD (forhold 2).

Herudover er han fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 e, 1. pkt., ved i perioden fra december 2021 til april 2022 på forskellig vis at have fremmet virksomheden for FKD, der begik eller havde til hensigt at begå handlinger omfattet af straffelovens §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d (forhold 3).

Endelig er han fundet skyldig i overtrædelse af knivlovens § 7, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, ved på bopælen uden politiets tilladelse at have været i besiddelse af en dolk med en klinge på 16 cm (forhold 4).

Landsretten fastsatte straffen til fængsel i 7 år og meddelte T et kontaktforbud på 7 år, jf. straffelovens § 79 b, stk. 3, jf. stk. 1.

Sagen for Højesteret angår, *om* landsretten har anvendt straffelovens § 114 c, stk. 1 og 3, og § 114 e, 1. pkt., urigtigt, *om* der er grundlag for at nedsætte eller forhøje den idømte straf, og *om* T skal meddeles et kontaktforbud samt den eventuelle længde heraf.

Om landsretten har anvendt straffeloven urigtigt

T har til støtte for, at landsretten har anvendt straffelovens § 114 c, stk. 1 og 3, og § 114 e, 1. pkt., urigtigt, anført navnlig, at FKD ikke er en terrorsammenslutning. Det kan således ikke,

som landsretten har gjort, lægges til grund, at personer med tilknytning til FKD som led i sammenslutningens virksomhed har begået eller havde til hensigt at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a.

Ts anbringende angår i realiteten rigtigheden af landsrettens bevisbedømmelse. Dette spørgsmål kan imidlertid ikke prøves af Højesteret, jf. retsplejelovens § 933, stk. 2, sammenholdt med § 912, stk. 1, nr. 4, modsætningsvis.

Herefter, og da Højesteret finder, at landsretten ikke har anvendt loven urigtigt, tiltræder Højesteret, at T er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 1 og 3, og § 114 e, 1. pkt.

Strafudmålingen

Ved strafudmålingen må der på den ene side lægges vægt på forbrydelsernes alvor, herunder at T rådgav om FKD's organisering, at han var med til at udarbejde og redigere FKD's håndbog, at han i øvrigt indtog en ledende rolle i FKD, at han på sin computer havde oprettet et bibliotek, "The Forbidden Library", hvor han havde systematiseret bl.a. detaljerede bombe-manualer, instruktioner om skydevåben og ammunition, og at han delte dette materiale med andre medlemmer af FKD.

På den anden side må der lægges vægt på navnlig, at T i slutningen af gerningsperioden, der løber fra december 2021 til 7. april 2022, kun var ca. 15½ år gammel, og at han ved anholdelsen den 7. april 2022 kun havde været medlem af FKD i ca. 4 måneder.

Efter en samlet vurdering finder Højesteret, at straffen skal fastsættes til fængsel i 5 år.

Kontaktforbud

Af de grunde, som landsretten har anført, tiltræder Højesteret, at T skal meddeles et kontaktforbud.

Højesteret finder efter en samlet vurdering, herunder navnlig længden af den idømte straf sammenholdt med det, der fremgår af forarbejderne til straffelovens § 79 b om den periode,

som et kontaktforbud forudsættes meddelt for, at kontaktforbuddet skal meddeles for en periode på 5 år.

Det følger af straffelovens § 79 b, stk. 5, at et kontaktforbud regnes fra endelig dom, og at kontaktforbuddet ved udståelse af fængselsstraf forlænges tilsvarende.

Konklusion mv.

Højesteret stadfæster landsrettens dom med de ændringer, at straffen nedsættes til fængsel i 5 år, og at kontaktforbuddet meddeles for en periode på 5 år.

Tiltalte har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med de ændringer, at straffen nedsættes til fængsel i 5 år, og at T i en periode på 5 år forbydes at søge kontakt med personer, der er dømt for en eller flere af de overtrædelser, der er nævnt i straffelovens § 79 b, stk. 1.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.